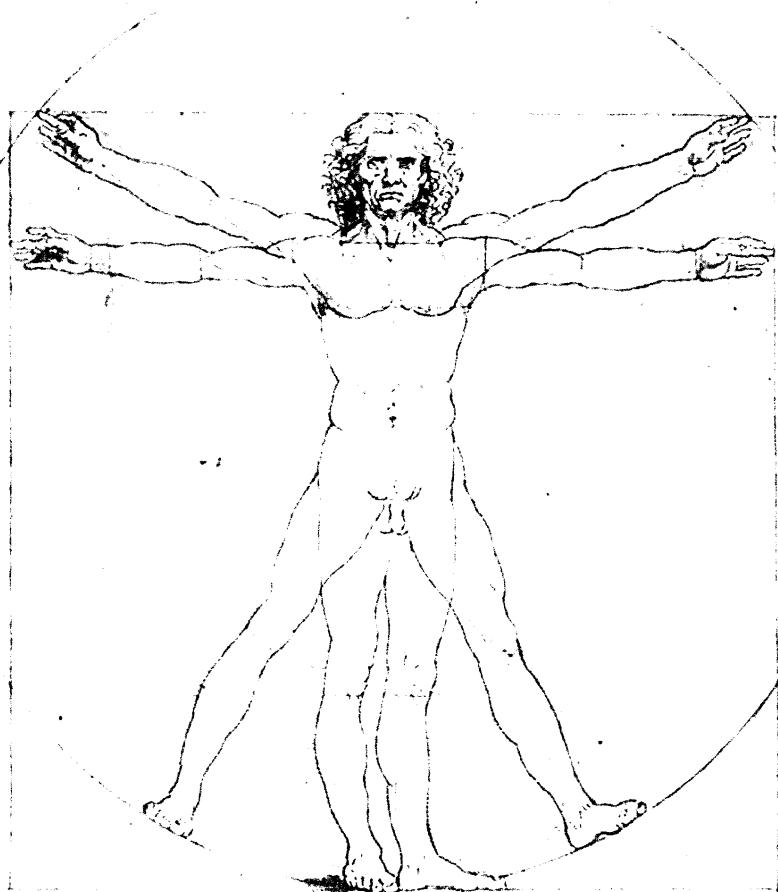

ISSN 1818-1295

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

ВІСНИК МОРФОЛОГІї

REPORTS OF MORPHOLOGY

№1 (Т.18) 2012
СІЧЕНЬ

Жураківська О.Н. Особливості структурної перебудови соматотропів гіпофізу на розних стадіях дліянь розвитку фізичного та психічного дебелю у нестадевозрілих тварин 104
Хорош В.Я., Мисак А.І. Лікувальна ефективність епарату "Престен" при хронічному простатиті з добреякісною гіперплазією передмікроїв заподії в склероміє 107
Дмитренко Р.В. Інтенсивність перекрійного ажинічного шкіділа і біакія по залозам аніонкоїдантної системи тканин яєси статевонезрілих щурів за умов гілобаричної гіпокої 111
Гаврилюк А.О., Туманський Б.О., Мороз Л.В. Клініко-морфологічна характеристика ніполау печінки у хворих на хронічний вірусний гепатит С, В та В+С 114

АНТРОПОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Голубінка М.Ю. Мікрорентгенологічний обмін з тканинами плаценти плодів матерів з пневмококитом та пневмонічною синуситичною 121
Андросона О.С., Давидюк І.О., Гаврилюк А.О., Семанів М.В. Хронічний гепатит С у хворих на ВІЛ-інфекцію 123
Григоренко А.М. Морфофункциональний стан варикозно розширеніх вен макуші та бібіїтичної поверхні ям 128
Масленський О.С. Взаємодія між конституційним параметром серця з антропо-соматотипологічними показниками і компонентами складом маки 132
Маковаський В.В., Хачімекін О.В. Рівнотривалість підтримання труси в лежачому положенні у хворих 135
Милячкова Г.В. Функціональний стан зорового аналізатору при офтальмологічними та електрофізіологічними дослідженнях органу зору у дітей, які працюють з електронними підручниками 139
Панченко Г.І. Структурні показники центральної гемодинаміки з конституційними особливостями у спортсменів-жінок 143
Лисенко Д.А., Гуррова О.О., Сергеєв С.В. Ураження слизової оболонки ніжогині рота при пухлинних захворюваннях ході на фоні підвищеного хмара 145
Московко С.І., Костюченко А.В., Сергійчук О.В. Роль множинного склерозу та інших демалінозумінів сальвіозного у структурі гостинізації рапатопрофільного неврологічного стаціонару 149
Гильденгут Н.А., Надеждин М.В., Черних М.О. Перспективи застосування визначення рівня концентрації відмінної кінцевої продукції 152
Мазур Ю.В. Серцево-судинне ремоделювання у хворих на хронічнуму користобу з різними ступенями когнітивних поганчин 154
Сінгх О.О. Особливості структурно-функціонального стану м'язів у жінок після менопаузи та розвитку хвороби на гіпертонічну хворобу, з урахуванням поліморфізму генів пероксізом полі-інтерферон-активізуючими реєнторами 158
Пельова С.Л. Клініко-мікроданіальні особливості перегулюваності у жінок, хворих на гіпертичну хворобу 159
Мазченко В.Ф., Шевченко В.М., Шлакова Н.А. Особливості розвитку артерії на жінках у пішліковому періоді розвитку 163
Вернігородський В.С., Воянчуковська Г.М., Вернігородський О.В., Шапоник О.М. Кількість, структура та характеристика склероза менінгерга у хворих на шкіровий ліабет 2 типу 167
Кульгінцева Н.В., Старкова В.І., Вільямс С.Л. Значення вільних радикалів чотирьохкомпонентної антіглутамінової терапії на хронічно блоковані параметри у хворих з розсистеною артропатією 171
Іванько А.В. Структурно-функціональні особливості хворих з хронічним гіпертонічним захворюванням 177

МЕТОДИКИ

Іванько А.В. Применение лазерных технологий в хирургии 181
Сторожук М.С. Клінічно значення оцінки показників вчутів чиєвочіческого інсульту для підвищення результатів консервативної міомектомі 183
Бернігородський С.В., Дегтярьова Л.В. Роль хромоендооскопії в діагностичі клініко-її методології інфарктів міокарда 186

СЛІДОВІ

Кон-Кор Д.Б., Марченко А.В., Марченко В.А., Столярчук О.І. Сучасні методи діагностичного предиктора попередческих потогів в точці зростання шкірного покриву 189
Дмитренко С.В., Лисенко Д.А. Сучасні аспекти патогенетичного та клінічного 193
Шевчук Т.В., Квасницька О.Б., Каміл Ю.Ю., Кульгінцева Н.В., Кінчев В.М. Розробка та застосування інформаційно-комунікативної педагогічної технології організації інформаційно-виховної діяльності 197
Іванько А.В. Розробка та застосування методики 200

ОРИГІНАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

© Дмитренко Р.Р.

УДК: 612.31:577.1]:612.2-019

Дмитренко Р.Р.

Буковинський державний медичний університет, кафедра фізіології імені Я.Д.Кіршенблата (бул. Богомольця, 2, м.Чернівці, 78000, Україна)

ІНТЕНСИВНІСТЬ ПЕРОКСИДНОГО ОКИСНЕННЯ ЛІПІДІВ І БІЛКІВ ТА АКТИВНІСТЬ АНТИОКСИДАНТНОЇ СИСТЕМИ ТКАНИН ЯСЕН СТАТЕВОНЕЗРІЛИХ ЩУРІВ ЗА УМОВ ГІПОБАРИЧНОЇ ГІПОКСІЇ

Резюме. У дослідах на статевонезрілих самцях білих щурів встановлено, що система, переривчаста (2 години на добу), інтенсивності пероксидного окиснення ліпідів і білків та супутне зниження активності антиоксидантних ферментів. Антиоксидаційні процеси відсутні в тканинах ясен, статевонезрілих самців щурів за змінених умов утримання та дії системної гіпобаричної гіпоксії.

Ключові слова: гіпобарична гіпоксія, тканини ясен, пероксидне окиснення ліпідів і білків, антиоксидантні ферменти.

Вступ

Тканини ясен впродовж життя людини зазнають постійної травмуючої дії зовнішніх чинників: фізичних (механічні пошкодження під час чищення зубів, жування ікі), хімічних (складові компоненти ікі), температурних (іка, напої, вдихуване повітря) і мікробного середовища рота. Тому фізіологічна резистентність ясен зазнає постійної напруги від дії обслаблення резистентності тканин порожнини рота і не забезпечує їх стійкості до дії патогенних чинників (Ковач, Воскресенський, 2007).

За даними Всеукраїнської программи "Дбаймо про здоров'я ясна", яка озвучена на прес-конференції у квітні 2009 року, на хвороби ясен - пародонтит і гінгіvit страждає 85,1% населення України.

Існує неабияка кількість наукових праць про роль процесів пероксидациї ліпідів і стану антиоксидантних систем у патогенезі, лікуванні та профілактиці різноманітних захворювань, у тому числі і стоматологічних, продукти ліпопероксидації розглядаються як маркери запалення [Левицький та ін., 2006; 2011].

Отже, прооксидантні та антиоксидантні процеси є показником стану тканин ясен у випадках патології. Разом із тим, ці процеси недостатньо вивчені за умов фізіологічної норми іонування, покріма віку, стагі та інших природних факторів, наприклад, такого як гіпоксія. Гіпоксичний стан "пробуджує" динамічні резерви організму, які діяни і тварини, загальовані монотонністю умов існування [Лук'яніова, 2004; Xu et al., 1995]. Фізіологічна гіпоксія, що розвивається в організмі при інтенсивній фізичній роботі, є природним тренувальним фактором, як для функціональних систем, так і для організму в цілому. Поміна гіпоксична гіпоксія в умовах гіпобарічності виступає в ролі біологічного стимулятора структурних і функціональних адаптаційних реакцій організму [Березовський та ін., 2002]. Такий підхід до екологічної гіпоксії, як тренувальногоного цілковітого чинника, побудована, підіймін чиєм, надає все більший зваж на теоретичні, але і практичні медицини [Гівенауска та ін., 2004; Подгінська та ін., 2006; Aspa et al., 2005].

Мета дослідження: вивчення особливостей пероксидного окиснення ліпідів, білків та активності антиоксидантних ферментів, як показників функціонального стану тканин ясен, статевонезрілих самців щурів за змінених умов утримання та дії системної гіпобаричної гіпоксії.

Матеріали та методи

Експерименти проведені на 21 статевонезрілому самці білих лабораторних щурів з середньою масою тіла 0,065 кг. Гіпобаричну гіпоксію створювали у прямочинній барокамері, шляхом зростіженні постіяно до величини, що відповідає висоті 4000 м над рівнем моря зі швидкістю "підйому" 0,4 км/хв [Ясінська, 2007]. За гіпоксичних умов тварин утримували протягом 14 доб по 2 годин щодня. Контрольними були інтактні щури, які перебували за умов природного освітлення та звичайного атмосферного тиску. Наступного дня після закінчення гіпоксичного впливу всі тварин декапітували під легким ефірним наркозом. Тканину ясен одержали після декапітації щурів забирали на холоді та на заміки тканин ясен гомогенізували в 2,0 мл охолодженого боратного буферу та 1,2 мл Трис буферу.

Гомогенат тканин ясен використовували в біохімичному аналізі показників інтенсивності пероксидного окиснення ліпідів (ПОЛ): первинних продуктів ліпопероксидациї (діеноївих конjugатів) [Стольная, Гарішвили, 1977; Гавrilov, Мишкерудна, 1983]; вторинних (малоновий дільдегід - МДА), активності антиоксидантних ферментів (супероксиддісмутази і каталази) [Неварі та ін., 1985; Королюк та ін., 1968] та продуктів окиснювальної модифікації білків (ПГБ), які висинчали за реакцію з 2,4-дінітрофенілгідрозином (нейтрального характеру реєстрували при 370 нм та основного - при 400 нм) [Мешішен, 1998; Седлецька та ін., 2006].

Співставлені показники стверджуючи зниження активності супероксиддісмутази (СОД) та каталази (СОД КТ), якими, якого може свідчити про внутрішній дисбаланс ферментативної антиоксидантної системи та зниження

ОРИГІНАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Таблиця 1. Показники ПОЛ та антиоксидантної системи у тканинах ясен статевонезрілих самців щурів за дії гіпобаричної гілоксії ($M \pm m$).

№ групи	Умови досліду	Кількість тварин	Дієнові коньюгати, нмоль/мг білка	Малоновий альдегід, нмоль/мг білка	Супероксид дисмутаза, $\text{од}/\text{хв}^*$ мг білка	Каталяз, мкмоль/хв* мг білка
1	Контроль	10	3.25 ± 0.325	2.17 ± 0.305	164.60 ± 13.12	72.72 ± 7.29
2	Гілоксія	11	3.26 ± 0.271	2.07 ± 0.203	$106.46 \pm 10.26^*$	$35.33 \pm 3.43^*$

Примітка: * - вірогідно стосовно групи контролю ($p < 0.05$).

Таблиця 2. Показники ОМБ у тканинах ясен статевонезрілих самців вірогідні зміни активності антиоксидантних ферментів у тканинах ясен статевонезрілих самців щурів. Вірогідно знизилася активність СОД (на 35,32%) та особливо каталази (на 51,4%) порівняно з інтактними тваринами. Такі результати збігаються з даними інших дослідників стосовно цих ферментів за умов гілоксії в інших органах [Заморський, 2000; Ясинська, 2007].

№ групи	Умови досліду	Кількість тварин	Продукти	
			нейтрального характеру, мкмоль/г білка	основного характеру, о.о.г./г білка
1	Контроль	10	4.45 ± 0.471	44.05 ± 4.180
2	Гілоксія	11	$4.26 \pm 0.423^*$	42.23 ± 4.534

Примітка: * - вірогідно стосовно групи контролю ($p < 0.05$).

Таблиця 3. Інтегральні показники про- та антиоксидантної систем у тканинах ясен статевонезрілих самців щурів за дії гіпобаричної гілоксії ($M \pm m$).

№ групи	Умови досліду	Кількість тварин	СОД/КТ	АО/ПО
1	Контроль	10	2.26 ± 0.180	43.78 ± 1.524
2	Гілоксія	11	$3.01 \pm 0.263^*$	$26.60 \pm 3.781^*$

Примітка: * - вірогідно стосовно групи контролю ($p < 0.05$).

загального антиоксидантного потенціалу органа, чи організму в цілому [Гончар та ін., 2005].

Оцінювали антиоксидантно-прооксидантний гомеостаз тканин ясен за інтегральним показником АО/ПО співвідношення сумарної антиоксидантної активності ферментів СОД та каталази (АО) та сумарного вмісту продуктів ПОЛ (ПО). Розрахунок показника АО/ПО проводили за формулою: АО/ПО = (СОД+КТ)/(ДК+МА), де СОД - абсолютні цифри активності СОД у $\text{од}/\text{хв}$ мг білка; КТ - абсолютні цифри активності каталази у мкмоль/хв мг білка; ДК - абсолютні цифри вмісту ДК у нмоль/мг білка; МДА - абсолютні цифри вмісту МДА у нмоль/мг білка.

Статистичну обробку результатів здійснювали за методом варіаційної статистики з використанням критерію Стьюдента.

Експерименти проведени з дотриманням Європейської конвенції по захисту хребетних тварин, яких використовують в експериментальних та інших наукових цілях (Страсбург, 1986).

Результати. Обговорення

Стан пероксидного окиснення ліпідів у гемогенаті тканин ясен оцінювали за вмістом дієнових коньюгатів (ДК) та малонового діальдегіду (МДА). Про стан антиоксидантної системи у тканинах ясен судили за активністю супероксиддисмутази (СОД) та каталази (табл. 1).

Встановлено, що переривчаста тривала гілоксія суттєво не вплинула на показники ПОЛ, але спричинила

Отримані результати вказують на те, що активність цих ферментів, які захищають клітини тканин ясен від великих концентрацій пероксиду водню та індукуються великими концентраціями вільних радикалів СОД і каталази - знижувалась, імовірно, через відсутність високих концентрацій цих радикалів.

За дії застосованої нами гілоксії на тлі психічного освітлення у тканинах ясен має місце зниження продуктів ПОБ нейтрального характеру, у той же час не було виявлено вірогідних відмінностей у вмісті продуктів основного характеру ПОБ порівняно з інтактними тваринами (табл. 2). Такий результат може бути свідченням ефективності дії ферментів антирадикального захисту з ознаками функціонального виснаження їх активності [Сазонова, Архипенко, 2003].

Оскільки відомо, що ефективне забезпечення антирадикального захисту антиоксидантними ферментами можливе лише за умови їх координованої функції дослідили зміни співвідношення активності ферментів СОД та каталази, як основних та взаємодоповнюючих антиоксидантних ферментів за дії гіпобаричної гілоксії. Оцінювали показник співвідношення активності СОД та каталази (СОД/КТ), зміни якого можуть свідчити про внутрішній дисбаланс ферментативної антиоксидантної системи та зниження загального антиоксидантного потенціалу органа чи організму в цілому.

Заявлено, що домінуючим антиоксидантним ферментом у тканині ясен є СОД, активність якого в 2-10 разів вища, ніж активність каталази (табл. 3). Застосовані на нами переривчаста тривала гілоксія сумовила однією змінення активності обох ферментів, однак, однаково більш вираженим було зниження активності каталази, гілоксія призвела до зростання показника СОД/КТ на 33,13% у тканині ясен статевонезрілих щурів порівняно з контролевими тваринами.

Інтегральний показник АО/ПО (антиоксидантно-захисний індекс - АПІ) характеризує співвідношення

ОРИГІНАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

сумарної активності антиоксидантних ферментів (СОД та каталази) та інтенсивності процесів ПОЛ за сумарним ефектом його продуктів - ДК та МДА, і може відобразжати стан антиоксидантно-прооксидантної рівноваги в тканині ясен [Левицкий і др., 2011]. Зміни показника можуть бути зумовлені як змінами активності антиоксидантних ферментів, так і змінами інтенсивності ПОЛ.

Гіпоксія призвела до зниження показника АО/ПО у яснах на 39,24% порівняно з ін tactними гваринами за рахунок зниження активності антиоксидантних ферментів, що може бути зумовлено виснаженням антиоксидантного захисту на місцевому рівні або у відсутності потреби в цих ферментах. Активність антиоксидантних ферментів та їх кількість знаходиться у прямій залежності від прооксидантних чинників: підвищена утворення останніх веде до зростання антиоксидантної активності.

АПІ, розрахований за активністю каталази і концентрації МДА, який використовують інші автори для оцінки стану слизових оболонок порожнин рота щурів [Левицкий і др., 2011], показав наступні результати: АПІ для «ясин ясен» контрольних гварин складав у серед-

ньому 33,51, для тварин, які зазнали дії гіпоксії 17,06, тобто гіпоксія знишила АПІ на 49,08%.

Висновки та перспективи подальших розробок

1. Системна переривчаста тривала гіпобарична гіпоксія викликає в тканинах ясен статевонезрілих самців пізнане зниження інтенсивності пероксидного окиснення ліпідів і білків та суттєве зниження активності антиоксидантних ферментів, зокрема, СОД на 35,32% і каталази - на 51,4%.

2. Інтегральна оцінка впливу системної переривчастої тривалої гіпобаричної гіпоксії, виражена через антиоксидантно-прооксидантний індекс, вказує на перевагу антиоксидантної активності в тканинах ясен, що свідчить про посилення процесів резистентності в цих тканинах під дією системної гіпоксії.

Подальші дослідження будуть спрямовані на вивчення статевих і вікових особливостей реакції тканин ясен на гіпоксію, що витягає із даних стоматологічної практики щодо різної ураженості за ознакою статі та віку.

Список літератури

- Вплив інтервального гіпоксичного тренування на показники адаптації щурів до гіпоксичного навантаження / Б.Л. Гавеняускас, І.М. Маньковська, В.Н. Ногар [та ін.] // Флюїд. журнал. - 2004. - Т.50, №6. - С.32-42.
- Гаврилов В.Б. Спектрофотометрическое определение содержания гидроперекисей пигментов в плазме крови / В.Б.Гаврилов, М.И.Миникорудная / Лаб. дело. - 1983. - №3. - С.33-36.
- Гончар О.О. Вплив різних режимів інтервального гіпоксичного тренування на прооксидантно-антиоксидантний статус м'язової тканини щурів при адаптації до гіпоксії навантаження / О.О. Гончар, В.Л. Гавеняускас, І.М. Маньковська / // Експерим. та клін. біохімія. - 2005. - Т.29, №1. - С.7-15.
- Саморський І.Л. Фотоперіодичний компонент механізмів адаптації до гострого гіпоксії. Дис. на здобуття наук. ступеня докт. мед. наук: спец. 14.03.04 "Патологія фізіологія" / І.Л. Саморський. - Київ, 2000. - 35с.
- Квят О.І. Фізіологічна резистентність ганені полігліцеріну. В.І.Ковач, Ю.Н.Васкресенський // Вісник стоматології. - 2007. - №6. - С.2-6.
- Метод определения активности каталазы / М.А.Королёк, Л.П.Ильинова, И.Г. Марковова [та ін.] // Лаб. дело. - 1988. - №1. - С.18-19.
- Стадник А.Л. Проноспективные и преддиспеноидические процессы в эпителиальной оболочке полости рта крыс / Стадник А.Л. Метод определения малонового лиалдегіда с помощью гло-
- бартитуровой кислоты / И.Д.Стальчая, Т.Г.Гаришвили. - Современные методы в биохимии. - М.: Медицина, 1977. - С. 66-68.
- Технология підвищення резистентності організму за допомогою гіпоксітерапії: Метод, рекомендації / В.Я.Березовський, Е.М.Горбань, М.І.Левашов, А.Д.Сутковий. - Київ, 2002. - 23с.
- Чеварі С. Роль супероксиддисмутази в окислительных процесах клетки и метод определения ее в биологических материалах / С.Чеварі, И.Чаба, И.Секей // Лаб. дело. - 1985. - №11. - С.578-581.
- Ясинська О.В. Особливості фотоперіодичних змін прооксидантних процесів, антиоксидантної системи та надникових залоз за умов екзогенної гіпоксії автора ф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мед. наук: спец. 14.03.03 "Нормальна фізіологія" / О.В. Ясинська. - Вінниця, 2007. - 24с.
- Adaptations of the antioxidant system in erythrocytes of trained arborrats: impact of intermittent hypobaric hypoxia at two attitudes. / Devi S., Asma M.V., Ravinder [et al.]. // Comp. Biomed. Physiol. C. Biomed. Pharmacol. 2005; Vol. 140, №1. - P. 59-67.
- Nitro-NO activates nitric oxide synthase and stimulates nitric oxide production in porcine coronary resistance interlobar endothelial cells / X.P. Xu, J.C. Pollock, M.A. Tanner [et al.]. // Cardiovasc. Res. 1995. - Vol.30, №6. - P. 841-847.

ОРИГІНАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Дмитренко Р.Р.

ИНТЕНСИВНОСТЬ ПЕРЕКИСНОГО ОКИСЛЕНИЯ ЛИПИДОВ И БЕЛКОВ И АКТИВНОСТЬ АНТИОКСИДАНТНОЙ СИСТЕМЫ ТКАНЕЙ ДЕСЕН НЕПОЛОВОЗРЕЛЫХ КРЫС В УСЛОВИЯ ГИПОБАРИЧЕСКОЙ ГИПОКСИИ
Резюме. В опытах на неполовозрелых самцах белых крыс установлено, что системная, прерывистая (2 часа в сутки), продолжительная (2 недели) гипобарическая гипоксия (эквивалентная 4000 м над уровнем моря) вызывает в тканях десен незначительное снижение интенсивности перекисного окисления липидов и белков и существенное снижение активности антиоксидантных ферментов. Антиоксидантно-прооксидантный индекс указывает на преобладание антиоксидантной активности в тканях десен, соответственно на усиление процессов сопротивляемости этих тканей к гипоксии.
Ключевые слова: гипобарическая гипоксия, ткани десен, перекисное окисление липидов и белков, антиоксидантные ферменты.

Dmitrenko R.R.

INTENSITY OF PEROXYDATIVE OXIDATION OF LIPIDS AND PROTEINS, AND ACTIVITY OF ANTIOXIDATIVE SYSTEM IN THE GUM TISSUES OF IMMATURE MALE ALBINO RATS UNDER HYPOBARIC HYPOXIA

Summary. In the experiments on the immature male albino rats it was demonstrated that systemic, long-term (2 weeks), break up course (2 hours per day) hypobaric hypoxia (equivalent to 4000 m above the sea) caused in the gum tissues insignificant decrease in prooxidant processes but much more in antioxidant system, especially catalase activity. On a basis of antioxidant-prooxidant index, as an integral indicator, it was concluded that the hypobaric hypoxia stimulates the resisting processes in the gum tissues.
Key words: hypobaric hypoxia, gum tissues, pro- and antioxoydant systems, protein and peroxidation, immature male rats.

Стаття надійшла до редакції 12.12.2011 р.

© Гаврилюк А.О., Туманський В.О., Мороз Л.В.

УДК: 616.36-004:616.36-0.02:611-0.18.5

Гаврилюк А.О., Туманський В.О., Мороз Л.В.*

Вінницький національний медичний університет імені М.І.Пирогова, кафедра патологічної анатомії, судової медицини та правознавства; *кафедра інфекційних хвороб (вул. Пирогова, 56, м. Вінниця, 21018, Україна)

КЛІНІКО-МОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЦИРОЗУ ПЕЧІНКИ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ВІРУСНИЙ ГЕПАТИТ С, В ТА В+С

Резюме. З даними виконаного ретроспективного клініко-патоморфологічного аналізу протягом 2001-2011 років з 444 хворих на ХВГ В, С і В+С цироз печінки після гепатобіопсії діагностовано у 114 (25,67%) хворих, у 16,67% хворих на ХВГ С, у 4,05% хворих на ХВГ В, 4,95% хворих на ХВГ В+С. Виявлені особливості перебігу цирозу печінки у хворих на хронічний вірусний гепатит С, В та В+С за допомогою гістологічних та імуногістохімічних методик. Встановлено, що у хворих на хронічний вірусний гепатит розвивається мікронодулярний цироз, якому передував тяжкий F3 фіброз печінки. Дослідження показали, що цироз печінки характеризується морфологічними ознаками значної активності, в якій переважає імуноцитарна активізація та деструкція гепатоцитів, прогресування фіброзу зі знищеннем істинних мікродольок. Потенцій прогресування високу і проліферативну активність печінкових клітин при цирозі печінки у хворих на ХВГ. Дослідження показали

Ключові слова: хронічний вірусний гепатит С, В та В+С, цироз печінки, імуногістохімічні маркери.

Вступ

Актуальність проблеми хронічних вірусних гепатитів обумовлена їх широким розповсюдженістю та програйдентним перебігом з формуванням у частини пацієнтів циротичної трансформації [Новак і др., 2011]. В теперішній час більшість випадків цирозу обумовлена вірусами гепатитів С, В та В+С [Непомнящих і др., 2006; Wolff, 2010]. Гіпогідріна вірогідність декомпенсації сформованого цирозу складає більше 20% [Fattovich et al., 2004], десятирічна - 60% [Gines et al., 1987]. З появою декомпенсації цирозу в значній мірі збільшується летальність [Marcellin, 2009]. В літературі достатньо широко висвітлені питання морфологічної характеристики тканини печінки при різних нозологічних формах гепатиту [Непомнящих і др., 2006; Новак і др., 2011; Marcellin, 2009; Roynard et al., 2000]. З впровадженням в клінічну практику методик біопсії печінки з'явилася можливість чітко визначити стадію

захворювання та оцінити ефективність медикаментозної терапії. Проведення повторних біопсій у хворих з прогресуючим хронічним гепатитом дозволило накопичити більшу кількість морфологічних даних, які характеризують період трансформації хронічного гепатиту в цироз. Сьогодні відомо, що це продовжений в часі процес переходу кількісних структурних змін в якісні. Разом із тим, зібраною інформацією недостатньо, щоб чітко провести межу між послідовними стадіями такого переходу. Перші морфологічні ознаки цирозу проявляються на фоні характерної для хронічного гепатиту гістологічної картини. При наявності активності хронічного гепатиту на фоні некрозу та запалення починають переважати процеси фіброгенезу, що призводять до розвитку цирозу печінки. В даний стадії дуже важко віддиференціювати процес регенерації гепатоцитів та відновлення структури печінки